

Hemingen og Stogjøgra

Oppskrift udatert av Moltke Moe etter J. B. Nordby

Og Hemmingen bendte sin Bog omkring
Med Pilekalver ved Lia,

(Asbjørnsens versjon av de to første linjene:
*Hæmmingen rendte sig Berge omkring
med Pilekolber ved Siden.* Håndskriften kan
like gjerne gi en formulering lik
Asbjørnsens versjon. – se nr 47.)

Saa skaut han femten hvide Bjørn.
-Hemmingen den unge –
kunde vel paa Skiene rinde.
Og Hemningen ind i Berget kom,
Stor jøgern skara Varme med Nasan.
Kjære min Mor, vil du laane mig Hus
Og tørke vaate fillone mine.
Storjøgern vort saa rasanen vidt
Hun reiste sig op paa Krakjen.
Hort er du for n Horesøn,
Som saadan til mig snakjer?"
-Hemmingen d osv.-
"Nei jeg er ingen Horesøn,
Ei heller jeg vil det hede;
Men jeg er kommen i Berget ind
Og efter den skjøn jomfru jeg leder".
Ja æ du kommen i Berget ind
aa efter den skjøn jomfru du leder,
Visselig vil jeg paa Laurt fare
mine elleve Maagar til Bryllupet bei.
Saa tok a ud Skind stakjen sin,
Den var femten Alners Make,
Den var lang og vid og snepasid
Og lite Grann paa Skakje.
Saa tok a ud graa Gangeren sin,
Den var femten Alner fra Hue til jora
Saa satte hun sig der oppaa
Og Beina slæpa paa jora.
Saa sparke han op den første dør,
Saa sparke han op den anden,
Saa sparke han op den tredje dør,
Her sad den skjøn jomfru fangen.
-Hemmingen den osv.-

Saa tog han Sølv, saa tog han Guld
Til femten Hestes tyngde,
Saa tok han Jomfrun paa sin bak
og hastig fra Berget sig skyndte.
Saa sendte han brat, saa sendte han flate
over Berg og dype Dalir,
Og efter kom Storjøgere
saa Hun stod over alle skautopper.
"Alt Gulde og alt Sølv, du har,
Det maa du gjerne have,
Bare den Jomfrua, som du har,
Mig lader faa tilbake"
Da hun saa solen, saa sprak hun
Kongen stod i Vinduet og saa,
Han saa, at Hemningen sendte
Itte er han vred, og itte er han rød,
Jeg ser, Solen skimler under has Skier.
Og har du vonni mi Datter idag
Din Brud skal hun faa blive,
Du skal hende nyde med ro og Mag
Og efter min Død Riget arve.